

*Icik Feffer, **Albert Einstein** a Solomon Michoels v USA roku **1943***

Autor: Vladimír Leonidovič Chramov

*- stať z roku 2014 o tom, co všechno vězelo za předáním **Krymu** Ukrajině roku 1954?*

Po prvním sionistickém kongresu, který se konal v Basileji v roce 1897, zintenzivnily židovské organizace po celém světě hledání způsobů, jak vytvořit židovský stát v Palestině, Africe a Jižní Americe. Ruští Židé nezůstali pozadu a rozpracovali projekt tzv. Jihoruské republiky na území Krymu, Volyně a **Podolí** s hlavním městem v Oděse. V roce 1905 se dokonce neúspěšně pokusili o jeho realizaci. Poté byl projekt zapomenut a vzpomněli si na něj až za půl druhého desetiletí Židé v Americe.

Bolševici a Joint - přátelé „navěky“

V roce 1923 židovská charitativní organizace Joint (American Jewish Joint Distribution Committee) ze Spojených států amerických [1], navrhla sovětské vládě „výhodný projekt vytvoření židovské autonomní oblasti na území Sovětského svazu“, zahrnující Oděsu, Cherson, severní část Krymu, pobřeží Černého moře po Soči a Abcházii. Ve Spojených státech byl tento projekt známý jako „Krymská Kalifornie“.

Nejprve bylo do nové autonomie plánováno přesídlení pěti set tisíc Židů ze západních oblastí

Ukrajiny a Běloruska. Na oplátku Joint slíbil Sovětskému svazu pomoc při získávání velkých půjček a lobování za **sovětské zájmy** ve Spojených státech. Návrhy Jointu aktivně podpořili **Trockij** [vl. jm. Bronstein], Zinovjev [Apfelbaum], Kameněv [Rosenfeld] a schválil je Lenin [Uljanov]. Při projednávání projektu se však musel mírnit apetit a Židovská autonomní republika měla nakonec vzniknout pouze na území Krymu v rámci Ruské sovětské federativní socialistické republiky [RSFSR]. Ale i v tomto kroku nastal „průšvih“ – zasáhl Stalin a trval na tom, že by se projekt měl pro začátek omezit pouze na vytvoření Výboru pro usídlení židovských dělníků na venkově (*КомЗЕТ*) na Krymu 2] a konečné rozhodnutí učinit až na základě dosažených praktických výsledků.

Dne 21. července 1924 byla usnesením výkonného výboru Jointu vytvořena korporace „Agro-Joint“, jejímž hlavním úkolem bylo usadit několik stovek židovských rodin na jihu Ruska za účelem zjištění možnosti masové židovské kolonizace v SSSR.

KomZET vznikl 29. srpna 1924 výnosem Ústředního výkonného výboru SSSR 3] s cílem přilákat židovské obyvatelstvo k produktivní zemědělské práci. Z iniciativy zainteresovaných kruhů byla na podporu KomZETu dne 17. ledna 1925 zorganizována Společnost pro správu půdy židovských kolonistů OZET (*ОЗЕТ*). 4]

Dne 29. listopadu 1924 uzavřel Agro-Joint se sovětskou vládou, jejímž jménem KomZET jednal, dohodu o organizaci pozemkového hospodaření Židů. Podstatou dohody bylo rozdělení nákladů a odpovědnosti za hospodaření s půdou Židů mezi KomZET a Agro-Joint. První poskytl pozemky a částečné financování projektu, druhý větší část financí.

Během čtrnácti let práce Agro-Jointu v SSSR (až do svého konce v roce 1938) byly uzavřeny nové dohody se sovětskou vládou (ze dne 31. ledna 1927, 15. února 1929 a 22. března 1933), které upřesnily otázky organizace práce, financování, půjček atd.

M. Poltoranin 5] v jednom ze svých televizních rozhovorů uvedl, že organizace Joint zařídila půjčku vázanou na realizaci projektu. Podle jejích podmínek Sovětský svaz dostával devět set tisíc dolarů ročně po dobu deseti let s pětiprocentním úrokem. Za stejných podmínek byly v SSSR vydány státní dluhopisy-akcie na celou výši úvěru, které byly kryty téměř celým krymským územím, jež bylo rozděleno na podíly (ve vzniklé situaci zřejmě neexistovaly jiné možnosti a toto bylo pro dané časové období jediné možné a optimální řešení).

Podíly na krymskou zemi obdrželo dvě stě lidí, včetně velmi slavných Američanů jako **Roosevelt**, jeho manželka Eleanor, [Herbert] Hoover nebo [George. C.] Marshall. Jinými slovy byla vydána půjčka na směnky kryté územím Krymu.

Splácení úvěrového dluhu se stanoveným úrokem mělo začít v roce 1945 a skončit roku 1954 – i proto bude rok 1954 pro sovětské vedení „kritickým rokem“, jak z hlediska politických, tak finančních závazků – věřitelé museli dát buď peníze, nebo zastavené pozemky. Projekt byl nelegální a nebezpečný. Od roku 1921 již existovala Krymská autonomní republika s vlastní ústavou. Kromě toho měli s územím budoucí autonomní republiky plány krymští Tataři i další národy poloostrova. Přesídlení Židů tam tedy bylo spojeno s přeměnou poloostrova v ohnisko

etnického napětí, což potvrdily i následné události. Přesídlování Židů se setkalo s tvrdým odporem krymských Tatarů i vedení **Krymské autonomní sovětské socialistické republiky**. Někteří z jejich představitelů dokonce v souvislosti s tím čelili represím.

Ve venkovských oblastech Krymu byly vytvořeny dva židovské národní okresy – **Freydorfský** a **Larindorfský**, ale praktické zkušenosti s přesídlením Židů ukázaly, že projekt je neudržitelný. Většina přesídlenců čelila odporu místního obyvatelstva, nepřivykla rolnické práci a vrátila se do svých rodných měst. Z Židů, kteří zůstali na Krymu, se nakonec na venkově usadila jen menšina. Většina se znovu přestěhovala do měst (v roce 1930 žilo ze 49 100 krymských Židů na venkově pouze 10 140 lidí).

S přihlédnutím k těmto okolnostem **Josef Vissarionovič Stalin** v roce 1934 krymský projekt zrušil a provedl „tah koněm“. Na východě země byl vytvořen zvláštní územně-správní subjekt pro přesídlení Židů – **Židovská autonomní oblast** s hlavním městem v Birobidžanu (aby se vlci nažrali, ale koza zůstala celá). Navzdory všem sociálním katastrofám Židovská autonomní oblast v tomto statutu stále existuje a představuje řešení původního problému. Avšak „vlci“ žel zůstali hladoví. Potřeba zrealizovat projekt „Krymská Kalifornie“ se znovu objevila během Velké vlastenecké války...

Nyní již „Židovská sovětská socialistická republika“

V roce 1942 byl za účelem zorganizování politické a materiální podpory SSSR ze strany bohatých amerických Židů vytvořen Židovský antifašistický výbor 6] v čele se Solomonem Michoelsem. 7] Výbor plnil své funkce celkem úspěšně, ale již koncem roku 1943 na Teheránské konferenci Roosevelt Stalina upozornil, že další dodávky v rámci *lend-lease* a otevření druhé fronty nejsou možné bez uskutečnění projektu „Krymská Kalifornie“ – je to požadavek židovských magnátů ze Spojených států. A již 21. února 1944 po návratu z USA vyslali členové delegace Židovského antifašistického výboru Stalinovi a Molotovovi tzv. „nótu o Krymu“ 8], v níž navrhli: „1. Vytvořit na území Krymu židovskou sovětskou socialistickou republiku; 2. V předstihu, před osvobozením Krymu, jmenovat vládní komisi, která tuto problematiku vypracuje.“

*Pevnost Cufut Kale (**Чуфут-кале**), v jazyce Tatarů „Židovské město“ na Krymu, hlavní město krymských, turecky hovořících židů (Karaim, Karaité)*

„Nóta“ zůstala bez odpovědi, ale brzy, 18. května 1944, byli z Krymu deportováni krymští Tataři a 26. června pak Arméni, Bulhaři a Řekové. Ve svém výše již zmíněném televizním rozhovoru M. Poltoranin také ukázal ruský překlad tajného dopisu G. C. Marshalla americkému ministru obchodu Averellu Harrimanovi z roku 1945. Dopis vyjadřuje přání prezidenta Spojených států upozornit Stalina na to, aby byl připraven přemístit Černomořskou flotilu do Oděsy a na kavkazské pobřeží, protože: „Koexistence základny sovětské černomořské flotily a židovské republiky na území Krymu, otevřené pro volný vstup Židům z celého světa, se zdá být neslučitelné a hrozí nepředvídatelnými důsledky...“ Soudě podle tohoto dopisu byla problematika studována na nejvyšší úrovni a zabývaly se jí velmi důležité osobnosti.

Že J. V. Stalin byl zarytým odpůrcem vytvoření Židovské SSR, je zcela zřejmé. Podle vzpomínek Leonida Jefremova, člena ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu, na posledním zasedání výboru ÚV KSSS za svého života kritizoval Molotova [vl. jm. Skrjabin] dosti hrubým způsobem právě proto, že dříve navrhoval předat Krym Židům.

Zdá se, že k odvrácení pozornosti Stalin provedl některé bezvýznamné demonstrativní kroky. Ve skutečnosti opatření k vytvoření *Židovské sovětské socialistické republiky* sabotoval a prázdné tatarské vesnice se rychle začaly zalidňovat běloruskými, ruskými a ukrajinskými rolníky ze zničených vesnic v oblastech osvobozených od německé okupace.

Mezinárodní situace se brzy změnila, Spojené státy se v rozvíjející se studené válce ze spojence staly protivníkem a Stalinova motivace vyhovět jejich tužbám ještě poklesla. Navíc se pro SSSR docela příznivě vyvíjela situace na Blízkém východě. V Palestině se kvůli utečencům z Evropy židovská populace v letech 1945–1946 téměř ztrojnásobila, čímž dosáhla počtu šesti set tisíc lidí. Vznikla tak „kritická masa“, která namísto židovské republiky na Krymu umožnila zahájit zápas za vytvoření nezávislého židovského státu v Palestině.

Stalin dávnou sionistickou myšlenku na vytvoření židovského státu v Palestině aktivně podporoval a v roce 1946 dal příkaz dodat Židům, kteří tam bojovali proti Arabům a Britům, zbraně a vybavení. Dne 14. května 1948 byl vyhlášen židovský stát Izrael. První zemí, která plně židovský stát uznala, byl 17. května Sovětský svaz!

Navzdory nově získané Palestině však myšlenka na získání Krymu mezi Židy nezapadla. Dne 3. září 1948 přijela do Moskvy Golda Meirová, jmenovaná velvyslankyní v SSSR. Během dvou týdnů zorganizovala v Moskvě dvě padesáti tisícová shromáždění – byli to lidé z Leningradu, Moskvy a dokonce i Sibiře, kteří požadovali splnit sliby dané Americe a předat Krym.

Krátce nato, 20. listopadu 1948, byl Židovský antifašistický výbor jakožto centrum protisovětské propagandy rozpuštěn a zakázán – přátelství s Izraelem skončilo. Na začátku roku 1949 byli aktivní členové výboru zatčeni a v zemi začaly akce známé jako „**boj proti kosmopolitismu**“. Události vrcholily rokem 1953, ihned po Stalinově smrti, jehož nečekané úmrtí evokovalo spíše vraždu, však ustaly. Lhůta pro splacení dluhu Jointu vypršela v roce 1954, Sovětský svaz, obnovující své válkou zničené národní hospodářství, však dokázal všechny půjčky splácet včas jen stěží.

Ukončení projektu „Krymské Kalifornie“ Chruščovem

Nikita Sergejevič Chruščov, jenž byl po Stalinově smrti zvolen jeho nástupcem, dobře věděl, oč se jedná. Pod záminkou třisetletého výročí znovusjednocení Ukrajiny s Ruskem převedl Krym z RSFSR do jurisdikce Ukrajiny. Podle dohody s Joint měl být převod krymských zemí na Židy uskutečněn RSFSR, avšak Ukrajina za realizaci této dohody nenesla žádnou právní odpovědnost. Židé již navíc měli v Birobidžanu vlastní půdu a zdá se velmi pravděpodobné, že Stalin toto řešení předem připravil. Sovětská vláda takto dosáhla formálního oprávnění uzavřít otázku závazků Sovětského svazu vůči židovským organizacím ve Spojených státech stran vytvoření židovské státnosti na Krymu. A toto řešení bylo silně podpořeno i tím, že SSSR v tu dobu již disponoval jadernými zbraněmi – první sovětská atomová puma byla testována 29. srpna 1949 a 12. srpna 1953 první vodíková...

Pro sovětskou vládu bylo v této době převedení Krymu pod Ukrajinu pouhou formalitou – vždyť pro ni existovala jediná země obývaná jediným sovětským lidem. Že se Ukrajina stane cizím státem, to si tehdy nikdo neuměl představit. Aby byly zveřejněny podrobnosti takovéto „transakce“ nebylo v SSSR zvykem a zainteresovaná americko-židovská strana zřejmě řešení tohoto závažného problému mlčky („peníze mají rády ticho“) odložila na příznivější časy.

Podněty k zamyšlení

Američané peníze zpátky nedostali, zdá se ale, že v případě potřeby se vždy najdou „šikulové“, kteří dokážou odůvodnit sankční úroky za nesplacené půjčky a nafouknout (s přihlédnutím k nim) výši dluhu do ohromujících rozměrů. Stejní „šikulové“ budou schopni prokázat, že krymská půda rozdělená na podíly je i nadále právně zastavena současným držitelům akcií a dluhopisů vydaných ve dvacátých letech minulého století. V zemích bývalého SSSR mezitím „kauza Joint“ pokračuje. Od roku 1991 působí v rámci Jointu „Oddělení pro **SNS**“. Podle výše přidělených rozpočtových prostředků je organizace nejaktivnější na Ukrajině.

Od roku 2006 Ukrajina obdržela 41 421 785 USD (druhá po Izraeli, který obdržel 140 616 535 USD).

V poslední době se na některých internetových stránkách objevily docela zajímavé informace. Například na stránkách *Eurasijského židovského kongresu* byl 16. října 2009 publikován článek Josefa Zisselse „**Restituce židovského majetku na Ukrajině: Vymezení problému**“. Tento článek se zabývá různými aspekty tématu bývalého židovského majetku na Ukrajině a problémy s jeho restitucí (tj. navrácení vlastníkům jejich dědicům či právním nástupcům). Na webu nevládní organizace Zubr se objevil článek „Зазубрина (штѣрбина, skulina?)“, kde se líčí, jak se v druhé polovině minulého roku 2013 skupina vedená A. Rapoportem rozhodla obnovit OZET v aktualizovaném formátu a uspořádat Zakládající konferenci OZET v dubnu či květnu 2014 ve Feodosii na Krymu. Stejný web uvádí, že dne 23. března 2014 byla oznámena výzva koordinátora OZET na Ukrajině a na Krymu, vedoucího Rady **Beit Šlan** (Centra pro náboženský sionismus) Meira Landaua spojené s organizacím a židovským komunitám na Krymu „ve velmi blízké budoucnosti se sejít na konferenci o otázce obnovení národní a kulturní autonomie židovského národa na Krymu.“

Dne 4. března 2014 zveřejnila webová stránka **Asociace židovských organizací a obcí Ukrajiny** „Výzvu prezidentu Ruské federace Vladimíru Vladimiroviči Putinovi jménem mnohonárodnostního lidu Ukrajiny, národnostních menšin a židovské komunity.“ Dokument podepsal již zmíněný Josef Zissels, předseda Asociace židovských organizací a obcí Ukrajiny, výkonný viceprezident **Kongresu národních společenství Ukrajiny** a 36 dalších ctihodných „Ukrajinců“.

Ve zmíněném „oslovení“ stojí: a) rusky mluvící obyvatelé Ukrajiny nejsou vystaveni ponižování a útlaku, jejich občanská práva nejsou omezována a stabilita Ukrajiny je ohrožena ruskou vládou, tedy V. V. Putinem; b) zaznívá zde výzva „nevměšovat se do vnitřních záležitostí Ukrajiny, stáhnout ruské jednotky na místa jejich trvalé dislokace a přestat podporovat proruský separatismus“.

Je třeba poznamenat, že akce na obnovu OZETu se časově shodovaly s hlavními událostmi politické krize [„Majdan“] na Ukrajině a je velmi nepravděpodobné, že to byla pouhá náhoda.

Pro vyloučení pochybností je také nutné poznamenat:

Značné zapojení zaměstnanců americké ambasády v Kyjevě a amerického vedení do

politického dění na Ukrajině.

Vysokou aktivitu, kterou projevuje v současném politickém dění na Ukrajině hlava **Sjednocené židovské obce Ukrajiny**, předseda Evropské rady židovských obcí a prezident Evropské židovské unie **Ihor Kolomojskij** (druhý muž na žebříčku ukrajinských oligarchů v roce 2013).

Vysoká aktivita Evropské unie v otázkách restitucí v zemích bývalého sovětského bloku. Po vstupu do asociace s EU přesně toto čeká Ukrajinu, jejíž legislativou se bude muset řídit. Velmi se zdá, že vše bylo spočítáno, lidé jsou připraveni, umístěni a podnikají potřebné kroky...

Jistě, že pravost druhé verze lze potvrdit nebo vyvrátit pouze na základě relevantních archivních dokumentů, pokud existují (podle tvrzení A. Karaulova jsou informace M. Poltoranina založeny na archivních dokumentech).

Pokud je druhá verze pravdivá, politické události na Ukrajině spojené s opatřeními k oživení OZETu lze interpretovat jako realizaci určitého plánu předběžných opatření pro restituci půdy na Krymu. Zdá se, že pokud by Krym byl součástí Ukrajiny, která by vstoupila do EU, pozemky by byly zabrány Spojenými státy prostřednictvím soudní kazuistiky a restitucí.

Zkušenosti ukazují, že v současnosti mohou Spojené státy s pomocí hrubé vojenské síly pošlapat jakékoli právní a morální normy a dělat, co uznají za nutné, s jakoukoli *nejadernou* mocností. Krym se vrátil do své historické raketové a jaderné vlasti doslova v poslední možnou chvíli – ještě o něco déle a ruský svět o něj mohl navždy přijít.

Soudě na základě vzteku, který ve Spojených státech vyvolal **vstup** Krymu do Ruské federace, je krajně nepravděpodobné, že by naši dobří soudruzi – obyčejní Židé, se kterými pracujeme, jezdíme v trolejbusích a popíjíme vodu v kuchyni, mohli něco získat od amerických vlastníků zastavené krymské půdy.

Řada historických událostí ukazuje, že obyčejní Židé jsou zpravidla využíváni jako nápomocný a postradatelný materiál ve velkých hrách vysoce postavených lidí, které ze všeho nejméně zajímají něčí osobní osudy. Zdá se, že předpokládaná opatření k převzetí Krymu měla především posloužit coby globální strategický úkol k organizaci nějaké formy absolutní americké přítomnosti na území Krymu – třeba až k vyhlášení poloostrova jako 51. amerického státu (po vzoru Aljašky či Havaje). Proto, milí soudruzi, je nyní potřeba Krym bránit do poslední jaderné hlavice.

Poznámky:

1] **American Jewish Joint Distribution Committee**

2] **КомЗЕТ** (Комитет по земельному устройству еврейских трудящихся при президиуме Совета национальностей Центрального исполнительного комитета СССР)

3] **ЦИК СССР** (Центральный исполнительный комитет СССР)

4] **ОЗЕТ** (Общество по земельному устройству трудящихся евреев)

5] **Michail Nikiforovič Poltoranin**

6] **ЕАК** (Еврейский антифашистский комитет)

7] **Salomon Michajlovič Michoels**

8] Nóta o Krymu (**Записка о Крыме**)

Článek V. L. Chramova **Проект «Крымская Калифорния»** vyšel na webu Russkij věstnik (Русский Вестник) 19. září. 2014.

Poznámky DP:

Dne 24. srpna 2023 publikovaly Seznam Zprávy **článek** s názvem *Ukrajina bojující. Rodí se na východě Evropy „nový Izrael“?* Mj. tam stojí: „Zelenskyj pak přímo prohlásil, že si přeje, aby jeho země byla „rozlehlejším Izraelem, ale s vlastní tváří“.

Výrok roztočil kolesa spiklenecké teorie o „vyčištění Ukrajiny od slovanského obyvatelstva“. V ruském tisku na něj reagoval například Viktor Pachomov v článku pro *Pravdu* z 8. listopadu 2023: **Nový Izrael na jihu Ukrajiny**. V článku se píše:

Mnozí obyvatelé Ukrajiny si najednou uvědomili důvod, proč je s takovým klidem ženou na jatka, a začali podezřívat své pány, že účelem války s Ruskem bylo vyčistit jižní oblasti Ukrajiny od obyvatelstva a vytvořit tam „Nový Izrael“ (...) Až se válka v Gaze změní na genocidu palestinského obyvatelstva, bumerang násilí by mohl zasáhnout i samotné Židy. A právě tady budou potřebovat „rezervní území“ v podobě úrodné půdy na jihu dnešní Ukrajiny. Geograficky jde o Nikolajevskou oblast a Oděsu, jakož i region Umaň. Podotýkám, že Židé tam žili odpradáвна a v některých městech tvořili dokonce i většinu obyvatelstva. (...) Proto se myšlenka „Nového Izraele“ na jihu Ukrajiny, vhozená do kolektivního vědomí, nezdá být úplně utopická.

K samé podstatě článku z přednášky profesora Jána Šafina o **Chazarském kaganátu** přepisujeme:

Na Krymu měla vzniknout nová židovská republika, izraelský stát. Americká organizace Joint podporovaná Warburgy pracovala na tom, že vznikne takzvaná Krymská Kalifornie. Nakonec Stalin ten projekt zastavil v roce 1936 a přišla do toho druhá světová válka. V roce 1943 na konferenci v Teheráně řekl Roosevelt Stalinovi přátelsky – neboť spolu vycházeli dobře – že pokud neobnoví jednání o

statusu Krymu a Krymské Kalifornii, nebude lend-lease, pomoc ze strany Spojených států amerických. Ale to už byl rok 1943 a Sovětský svaz nastupoval stále více, takže už to nemělo velký vliv. Ale všimněte si, že první věc, která byla po Stalinově smrti – kdy krátce vládl Berija, potom přišel Chruščov – a co udělal 19. února 1954? Přičlenil Krym k Ukrajině.

Podrobněji k tomu novinář Milan Syruček v **rozhovoru** s badatelem Jaroslavem Marešem na 40 min. a padesáté vteřině...

*Oběti dějinné ironie: ve službě nového Karthága proti třetímu Římu!
Pravdou je, že proti tomu antickému šli ve službách semitských
Punů i spartští žoldnéři. Pěkně k tomu **M. Jelusich** ve svém
Hannibalovi (Praha: Novina, 1941).*